

ვ. გურია,
იმ მხატველი აღმაშენებს

პროექტი

საქართველოს პრისტიტუცია
(ფილიალები პრისტიტუციაში II თავის ჯგუფ
ახალი თავის დაათვალისებით)

თავი III

საქართველოს სახელმწიფო-ტერიტორიული მოწყობა

შეცლი 1*.

საქართველოს სახელმწიფო-ტერიტორიული მოწყობის ორგანიზაციული ფორმებია-ავტონომიური რესპუბლიკა, მხარე, ~~კალაქი~~ ქალაქი, რაიონი, დაბა, სოფელი (თემი).

2. საქართველოს მოქალაქენი სახელმწიფო სელისუფლებას ახორციელებენ სახელმწიფო სელისუფლების წარმომადგენლობითი ორგანოების - საქართველოს პარლამენტის, აფხაზეთის. ავტონომიური რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს (პარლამენტის), აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის პარლამენტის, სამხარეო საბჭოების, ქალაქის, რაიონის, დაბის, სოფლის (თემის) საკრებულოების მეშვეობით, რომლებიც ერთობლიობაში ქმნიან საქართველოს სახელმწიფოს პოლიტიკურ საფუძვლებს.

3. საქართველოს მოქალაქეებს უფლება აქვთ ქალაქის, რაიონის, დაბას, სოფლის (თემის) ნაწილში, მიკრორაიონებში საზოგადოებრივ საწყისებზე შექმნან მუნიციპალური თვითმმართველობის ორგანოები ადგილობრივი მნიშვნელობის საკითხების გადასაწყვეტად. მათი უფლებამოსილებები, დამოკიდებულება შესაბამის ტერიტორიაზე არსებულ სახელისუფლებლო ორგანოებთან და მოსახლეობასთან რეგულირდება შესაბამისი ორგანული კანონით.

შეცლი 2.

1. საქართველოს სახელმწიფოს ცენტრალური საკანონმდებლო - წარმომადგენლობითი ორგანოა საქართველოს პარლამენტი. საქართველოს პარლამენტი ირ პალატიანია, მის შემადგენლობაშია ორი პალატა: რესპუბლიკის საბჭო და სენატი.

2. რესპუბლიკის საბჭო შედგება საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე არჩეული 70 დეპუტატისაგან. რესპუბლიკის საბჭოს წევრი თითოეული დეპუტატი არჩევა საყოველოთაო, თანასწორი და პარდაპირი საარჩევნო უფლების საფუძველზე, საქართველოს ტერიტორიის დაყოფის შედეგად მიღებულ თანაბარმოსახლეობიან საარჩევნო ოლქში.

3. სენატი შედგება 44 წევრისაგან. მათ შორის საქართველოს შემადგენლობაში შემაფალ აფხაზეთის ავტონომიურ რესპუბლიკაში, აჭარის ავტონომიურ რესპუბლიკაში, საქართველოს მხარეებში და ქალაქ თბილისში არჩეული 39 სენატორისაგან და პრეზიდენტის მიერ დანიშნული 5 სენატორისაგან.

4. საქართველოს პარლამენტის შემადგენლობას, მასში შემაფალი პალატების უფლებამოსილებისა და არჩევის წესს განსაზღვრავს ორგანული ანონი.

მუხლი 3.

1. აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკა და აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკა წარმოადგენებს განსაკუთრებული უფლებამოსილების მქონე საერთაშორისო თანამევობრობის მიერ აღთარებული სამართლებრივ ნორმებზე დაფუძნებულ სახელმწიფო-ტერიტორიულ წარმონაქმნებს საქართველოს ფარგლებში, რომელთაც გააჩნიათ თავიანთი კონსტიტუციები.

2. მათ განსაკუთრებულ მდგომარეობას საქართველოს სახელმწიფოს შემადგენლობაში განსაზღვრავს კონსტიტუციური შეთანხმება (კანონი), რომელიც აყალიბებს სახელმწიფო-ტერიტორიული წარმონაქმნების სახელისუფლებო ორგანოთა ფართო უფლებამოსილებებს მოქალაქეთა ცნოვრებისა და საზოგადოებრივ-პოლიტიკული მოღვაწეობის სხვადასხვა სფეროებში. აგრეთვე განსაზღვრავს ცენტრალურ ხელისუფლებასთან ერთობლივ კომპუტენციასა და მხოლოდ საქართველოს უმაღლეს სახელმწიფო ორგანოთა განსაკუთრებულ გამგებლობას მიკუთვნებულ საკითხებს.

3. კონსტიტუციური შეთანხმება (კანონი) მოღიანად აისახება საქართველოს კონსტიტუციაში, აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკისა და აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის კონსტიტუციაში. საქართველოს ძირითადი კანონი - საქართველოს კონსტიტუცია არის უმაღლესი კანონი საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე. მას არ შეიძლება ეწინააღმდეგებოდეს აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის კონსტიტუცია, აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის კონსტიტუცია. საქართველოს ტერიტორიაზე - მოქმედი ნებისმიერი საკანონმდებლო და წარმომადგენლობით ორგანოს, ყველა დონის აღმასრულებელი და სასამართლო ხელისუფლების ორგანოთა მიერ მიღებული ნორმატიული აქტები.

მუხლი 4.

მხარის, ქალაქის, რაიონის, დაბის, სოფლის (თემის) სტატუსი საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე განსაზღვრება საქართველოს კონსტიტუციით და შესაბამისი ორგანული კანონით.

მუხლი 5.

საქართველოს დედაქალაქის თბილისის სტატუსი განახლდება ორგანული კანონით.

მუხლი 6.

ავტონომიური რესპუბლიკისა და ადგილობრივი თვითმმართველობის წარმომადგენლობითი ორგანოებია:

1. აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის, აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის, უმაღლესი წარმომადგენლობითი ორგანო პარლამენტი (უმაღლესი საბჭო), რომელიც შეიძლება იყოს ორ პალატიანი ან ერთ პალატიანი.

2. ავტონომიური რესპუბლიკის პარლამენტი შედგება საყოველთაო თანასწორი და პირდაპირი საარჩევნო უფლების საფუძველზე ფარული კენჭის ქრისტიანობის წარმომადგენლობის სისტემით არჩეული წევრებისაგან.

მათ შემადგენლობას, უფლებამოსილებასა და არჩევის წესს განსაზღვრავს შესაბამისი კონსტიტუცია და ორგანული კანონები.

3. მხარის, ქალაქის, რაიონის, დაბის, სოფლის (თემის) წარმომადგენლობითი ორგანოებია საკრებულოები, რომლებიც არჩევიან 4 წლის ვადით.

საკრებულო შედება საყოველთაო, თანასწორი და პირდაპირი საარჩევნო უფლების საფუძველზე ფარული კენჭის ყრით, მაუროტარული სისტემით არჩეული წევრებისაგან. საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე საკრებულოს წევრთა არჩევის, რაოდენობის და სხვა წესებს განსაზღვრავს საქართველოს ორგანული კანონი.

4. საქართველოს საკანონდებლო და წარმომადგენლობითი ორგანოების არჩევნები შეიძლება ჩატარდეს, როგორც მთელ ტერიტორიაზე ისე ეტაპობრივად, აჯტონომიურ რესპუბლიკებში და მხარეებში.

მუხლი 7.

სახელმწიფო-ტერიტორიული წარმონაქმნების -ავტონომიური რესპუბლიკების, მხარეებისა და ადგილობრივი თვითმმართველობის კონომიკური საფუძველია შესაბამისი ბიუჯეტი და საკუთრება, აგრეთვე საქართველოს ცენტრალური ყოველწლიური ბიუჯეტით მათვის გათვალისწინებული სოციალურ-ეკონომიკური განვითარების პროგრამები.

მუხლი 8.

საკუთრების გამიჯვნა საერთო-სახელმწიფო, ავტონომიური რესპუბლიკის, სამხარეო და ადგილობრივ საკუთრებად ხდება შესაბამისი ორგანული კანონით.

მუხლი 9.

1. ქვეყნის საბიუჯეტო მოწყობა ხდება საგადასახადო შემოსავლების გამიჯვნით ცენტრალურ, ავტონომიური რესპუბლიკისა და ადგილობრივ გადასახადებად. ცენტრალური გადასახადების ნაწილის სხვადასხვა დონის ბიუჯეტებში წარმართვის მუარი. 5 წლიანი ნორმატივებით.

2. ნორმატივები დგინდება საქართველოს ორგანული კანონით და მათი გადასინჯვა დასაშვებია მხოლოდ დაბალი დონის ბიუჯეტების შემოსავლების გაზრდის მაზნით.

3. თუ ქვეყნაში ხუთი წლის ან წლის განმავლობაში გაჩნდა ახალი ან დამატებითი ხარჯები იგი უნდა ანაზღაურდეს ცენტრალური ბიუჯეტიდან. ეს წესი ვრცელდება ნებისმიერი მაღალი დონის ბიუჯეტის მიმართაც შესაბამისი დაბალი დონის ბიუჯეტის მიმართ.

მუხლი 10**.

1. საქართველო არის დემოკრატიული რესპუბლიკა საპრეზიდენტო მმართველობის ფორმით. საქართველოს პრეზიდენტი საადმისრულებლო ხელისუფლებას განახორციელებს საქართველოს მთავრობის მეშვეობით ან უშეადლოდ.

2. საქართველოს მთავრობა წარმოადგენს საქართველოს აღმასრულებელი ხელისუფლების ცენტრალურ ორგანოს.

3. საქართველოს მთავრობის გადაწყვეტილებები ფორმდება ბრძანებებისა და განკარგულებების სახით, რომელსაც ხელს აწერს საქართველოს პრეზიდენტი. ისინი სრულ შესაბამისობაშია საქართველოს კონსტიტუციასთან, სახელმწიფო-ტერიტორიული წარმონაქმნების კონსტიტუციებთან, საქართველოს კანონებთან. საქართველოს მთავრობის გადაწყვეტილებებს გააჩნია კანონის ძალა საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე. მათი შეუსრულებლობისათვის წესრიგის პასუხისმგებლობა, რომელიც განისაზღვრება შესაბამისი ორგანული კანონით.

4. საქართველოს სახელმწიფო-ტერიტორიული აღმასრულებლი ორგანოების სისტემაში შედის: სოფლის (თემის), დაბის, რაიონის გამგეობა, ქალაქის მერია, აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობა და აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობა. ისინი ანგარიშვალდებული არიან შესაბამისი წარმომადგენლობითი ორგანოებისა და იმ ტერიტორიებზე მოქმედი აღმასრულებელი ორგანოების წინაშე, რომლის შემადგენლობაში შედის მათზე მინდობილი ტერიტორია.

5. საქართველოს პრეზიდენტის, როგორც საქართველოს აღმასრულებელი ხელისუფლების მეთაურის წინაშე საქართველოს აღმასრულებელი ხელისუფლების ორგანოთა ანგარიშვალდებულებას განსაზღვრავს შესაბამისი ორგანული კანონი.

გუცლი 11.*

1. სასამართლო ხელისუფლება საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე ხორციელდება საკონსტიტუციო კონტროლის, მართლმსაჯულების და შესაბამისი ორგანული კანონებით დადგენილი სხვა ფორმების მეშვეობით.

2. მართლმსაჯულების ორგანოების-საქრით სასამართლოების ტერიტორიული ორგანიზაცია, მათ მიერ სამართლწარმოების წესი განისაზღვრება კონსტიტუციით და შესაბამისი ორგანული კანონით.

3. აფხაზეთის და აჭარის ავტონომიურ რესპუბლიკას გააჩნიათ საკონსტიტუციო სასამართლოები, რომლებიც ასორციელებენ საკონსტიტუციო კონტროლს შესაბამისი კონსტიტუციების საფუძველზე, აგრეთვე საქართველოსა და შესაბამის სახელმწიფო-ტერიტორიულ წარმონაქმნებს შორის უფლება-მოსილებათა გამიჯვნის თაობაზე საკონსტიტუციო შეთანხმების საფუძველზე.

* მოქმედ კონსტიტუციაში აღბათ 48-ე მუხლი და ქვემოთ ა.შ.

** ეს მუხლი შეიძლება იყოს კონსტიტუციის ზოგადი დებულებების თავში.

ბაკურ გუცლუა

ეროვნული თანხმობის დარბაზი

ნოემბერ-დეკემბერი
2002 წელი